

3. Badania serii próbnej.

Podstawowym celem badań serii próbnej jest ocena przyjętej technologii wytwarzania maszyn lub urządzeń oraz potwierdzenie zgodności uzyskanych wyników z wynikami badań prototypu, z tym że:

- 1) w razie konieczności wprowadzenia w serii próbnej zmian technologicznych i konstrukcyjnych, mających wpływ na przyjęte parametry maszyny lub urządzenia, badanie serii próbnej należy powtórzyć,
- 2) ostateczne wyniki badań powinny być ujęte protokołem zawierającym:
 - a) ocenę przyjętej technologii,
 - b) potwierdzenie zgodności uzyskanych parametrów z wynikami badań prototypu,
 - c) wnioski z badań.

Do protokołu należy dołączyć opracowane przez producenta:

- a) wyniki analizy kosztów przewidywanej produkcji,
- b) wniosek o dopuszczenie do produkcji.

4. Opracowanie dokumentacji technicznej dla produkcji przemysłowej.

Dokumentacja techniczna dla produkcji przemysłowej obejmuje:

- 1) dokumentację konstrukcyjną,
- 2) dokumentację technologiczną,
- 3) warunki techniczne,
- 4) dokumentację techniczno-ruchową oraz katalog (wykaz części zamiennych,
- 5) kartę katalogową.

169**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW**

z dnia 19 czerwca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w roku 1967.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 2 uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów niektórych jednostek organizacyjnych przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 51, poz. 318), w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), oraz § 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 17, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w roku 1967 (Monitor Polski z 1967 r. Nr 1, poz. 3) § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Przepisów §§ 1—3 nie stosuje się:

- 1) do uczestników porozumień ogólnobranżowych przewidzianych w uchwale nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178), jeżeli zbył artykułu wymienionego w załączonym do zarządzenia wykazie pod lp. 2—18 części A i pod lp. 2—11 części B zorganizowany został przez zjednoczenie wiodące, a decyzje zjednoczenia wiodącego dotyczące zbytu tego artykułu zgodnie z § 13 ust. 5 powołanej uchwały są dla uczestnika porozumienia wiążące,
- 2) do produkcji ponadplanowej, której zbył uregulowany jest uchwałą nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 100, poz. 1154 i z 1958 r. Nr 25, poz. 144).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

170**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 maja 1967 r.

w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) i art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmiany w stanie władania gruntami, wpisane do ewidencji gruntów na podstawie przepisów rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian w danych objętych ewidencją gruntów i budynków (Dz. U. z 1955 r. Nr 27, poz. 159 i z 1962 r. Nr 41, poz. 194), nie mają wpływu na ustalenie

wymiaru podatku gruntowego, jeżeli mimo dokonania tych zmian zgodnie z przepisami prawa i wykazania gruntów w ewidencji jako oddzielnych jednostek rejestrowych grunty te objęte są wspólną gospodarką.

§ 2. 1. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarke rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości. Jeżeli grunty stanowią własność (współwłasność) małżonków, ich dzieci oraz krewnych lub powinowatych i na tych gruntach prowadzona jest gospodarka rolna przez jedną z tych osób, przyjmuje się, że grunty te objęte są wspólną gospodarką, bez względu na to, czy osoby te pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą gospodarke rolną.

2. Jeżeli nabycie części gruntów przez krewnego podatnika nastąpiło w drodze kupna lub darowizny, zawartych w formie prawem przewidzianej, część gruntów nabytych przez krewnego uznaje się za odrębny przedmiot opodatkowania wówczas, gdy takie nabycie pozostaje w szczególności w związku z zawarciem przez krewnego małżeństwa i krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części nabytej; wspólne używanie budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gruntów podatnika i jego krewnego za dwa odrębne przedmioty opodatkowania.

3. Jeżeli nabycie części gruntów przez krewnego podatnika nastąpiło w drodze dziedziczenia i dział gruntów nastąpił w formie prawem przewidzianej, część gruntów nabytych przez krewnego uznaje się za odrębny przedmiot opodatkowania wówczas, gdy krewny prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części nabytej bądź oddaje ją do gospodarowania osobie trzeciej nie będącej jego krewnym lub powinowatym i nie pozostającej z nim we wspólnym gospodarstwie domowym; wspólne używanie budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gruntów poszczególnych spadkobierców za odrębne przedmioty opodatkowania.

4. Jeżeli nabycie gruntów nastąpiło w drodze dziedziczenia, lecz dział gruntów wchodzących w skład spadku nie został jeszcze dokonany w formie prawem przewidzianej, wówczas przedmiotem opodatkowania jest ogólny obszar gruntów wchodzących w skład spadku. Jeżeli spadkobiercy oprócz udziału w spadku, w którego skład wchodzi gospodarstwo rolne, posiadają własne gospodarstwa rolne, a zachodzą wypadki określone w ust. 1, wówczas gospodarstwo spadkowe oraz gospodarstwa własne spadkobierców stanowią jeden przedmiot opodatkowania. Jeżeli natomiast spadkobiercy oprócz udziału w spadku, w którego skład wchodzi gospodarstwo rolne, posiadają własne gospodarstwa rolne, na których po otwarciu spadku prowadzą odrębną gospodarke, wówczas odrębnym przedmiotem opodatkowania jest gospodarstwo rolne wchodzące w skład spadku i odrębnymi — gospodarstwa rolne, stanowiące własność spadkobierców.

§ 3. 1. Decyzje co do tego, czy na gruntach prowadzona jest wspólna gospodarka (§ 2 ust. 1) bądź odrębna gospodarka (§ 2 ust. 2, 3 i 4 zdanie trzecie), wydaje biuro gromadzkiej rady narodowej po zbadaniu stanu faktycznego na miejscu w gospodarstwie oraz zasięgnięciu opinii komisji właściwej do spraw finansów (budżetu, podatków) gromadzkiej rady narodowej i sołtysa.

2. Niezależnie od podania decyzji do wiadomości podatnikom biuro gromadzkiej rady narodowej podaje je do wiadomości mieszkańcom wsi przez wywieszenie odpisów na tablicy ogłoszeń na okres co najmniej dwóch tygodni.

§ 4. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może — w zależności od warunków miejscowych — zastrzec na okre-

ślony czas uprawnienia wymienione w § 3 ust. 1 dla siebie lub podległego wydziału finansowego.

2. W razie wykorzystania upoważnienia określonego w ust. 1, decyzje co do tego, czy na gruntach prowadzona jest wspólna bądź odrębna gospodarka, wydaje prezydium powiatowej rady narodowej bądź wydział finansowy tegoż prezydium na wniosek komisji w składzie:

- 1) kierownik wydziału finansowego lub jego zastępca jako przewodniczący oraz
- 2) jako członkowie:
 - a) przedstawiciele wydziału skupu oraz wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej,
 - b) sekretarz gromadzki i sołtys z danej wsi.

3. Przed wydaniem opinii komisja zasięga opinii komisji właściwej do spraw finansów (budżetu, podatków) i komisji rolnej gromadzkiej rady narodowej (miejskiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla). W razie potrzeby komisja bada stan faktyczny na miejscu w gospodarstwie.

§ 5. W razie ujawnienia w danym roku podatkowym gruntów ukrytych przed opodatkowaniem lub fikcyjnego rozdrobnienia (podziału) gospodarstwa rolnego, dokonuje się korekty wymiaru podatku gruntowego za okres niewłaściwego opodatkowania, najwyżej za trzy lata wstecz (art. 141 dekretu o postępowaniu podatkowym). Organ finansowy I instancji zaniecha częściowo korekty wymiaru podatku gruntowego i dokona jej tylko za rok, w którym zostały ujawnione wspomniane okoliczności, gdy ważne względy gospodarcze lub szczególne okoliczności sprawy tego wymagają. Jeżeli jednak podatnik sam zgłosi wspomniane okoliczności, korekty wymiaru podatku gruntowego dokonuje się od roku następującego po roku, w którym zgłoszenie nastąpiło. Przepis zdania poprzedzającego stosuje się nawet wtedy, gdy wspomniane okoliczności były znane organowi wymiarowemu, ale organ ten nie wszczął jeszcze postępowania zmierzającego do prawidłowego opodatkowania podatnika.

§ 6. 1. Zgłoszenia zmian we władaniu gruntami, dotyczące zarówno podziału, jak i połączenia (kumulacji) gruntów dla celów wymiaru podatku gruntowego, nie rozpatrzone w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, podlegają załatwieniu w trybie tego zarządzenia.

2. Decyzje w sprawie zmian we władaniu gruntami, wydane na podstawie przepisów §§ 2 i 3 zarządzenia Ministrów Rolnictwa, Gospodarki Komunalnej, Finansów i Skupu z dnia 31 października 1956 r. w sprawie wprowadzenia do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami oraz ustalania w związku z tymi zmianami wymiaru podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw (Monitor Polski Nr 95, poz. 1052), uwzględnia się przy wymiarze podatku gruntowego do czasu przedstawienia przez zainteresowane strony dokumentów urzędowych, uzasadniających dokonanie zmian, w szczególności aktów notarialnych, prawomocnych orzeczeń sądowych itp., nie dłużej jednak niż w terminie do dnia 31 grudnia 1970 r. Po upływie tego okresu, w razie nieprzedstawienia wymienionych dokumentów, miarodajne dla wymiaru podatku gruntowego będą dane objęte ewidencją gruntów według stanu zapisów przed wydaniem wymienionych decyzji.

§ 7. 1. Podania (odwołania, skargi, zażalenia), w których podatnicy domagają się obniżenia podatku gruntowego z tego powodu, że bądź nastąpiły zmiany w osobach władających gruntami, bądź obszar, rodzaj użytków i klasy gruntów, przyjęte do wymiaru podatku gruntowego, nie odpowiadają stanowi faktycznemu, kieruje się do wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej w celu wydania decyzji w sprawie zgłoszonych zmian.

2. Jeżeli w podaniach, o których mowa w ust. 1, podatnicy proszą o odroczenie płatności odpowiedniej części podatku, odroczenie płatności może nastąpić po uprzednim pozytywnym zaopiniowaniu sprawy przez wydział rolnictwa i leśnictwa. Decyzja w sprawie odroczenia płatności stanowi podstawę do odpowiedniego zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

§ 8. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o prezydium powiatowej rady narodowej i jego organach, należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat i prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa oraz ich organy.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 maja 1960 r. w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego (Monitor Polski z 1960 r. Nr 51, poz. 243, z 1961 r. Nr 83, poz. 347, z 1962 r. Nr 49, poz. 241, z 1963 r. Nr 97, poz. 458 i z 1965 r. Nr 69, poz. 399).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

171

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 21 czerwca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego i baraniego podczas zamrażania i przechowywania w chłodniach składowych oraz wydawania z tych chłodni.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 5 maja 1966 r. w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego i baraniego podczas zamrażania i przechowywania w chłodniach składowych oraz wydawania z tych chłodni (Monitor Polski Nr 22, poz. 119) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Przy zamrażaniu i przechowywaniu w chłodniach składowych oraz wydawaniu z tych chłodni mięsa wieprzowego w półtuszach, mięsa wołowego w półtuszach i ćwierćtuszach, mięsa

cielęcego i baraniego w tuszach stosuje się normy ubytków naturalnych zawarte w załączniku do zarządzenia.

2. Normy ubytków naturalnych określone w tabelach 1, 2 i 9 załącznika, o którym mowa w ust. 1, oraz zasady określone w § 1—13 tego załącznika mają również zastosowanie przy zamrażaniu i przechowywaniu w chłodniach składowych oraz wydawaniu z tych chłodni mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych. Jakość i warunki, jakim powinno odpowiadać mięso przyjęte do zamrażania i przechowywania, określa norma BN-64/8011-08 «Półtusze wieprzowe zdekompletowane».

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. *B. Rumiński*

172

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 12 czerwca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych.

Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), art. 69 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1965 r. Nr 17, poz. 119), art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225) w porozumieniu z Ministrami: Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Kultury i Sztuki, Zdrowia i Opieki Społecznej, Obro-

ny Narodowej, Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 12, poz. 55, Nr 42, poz. 198 i Nr 69, poz. 323, z 1963 r. Nr 11, poz. 61 oraz z 1966 r. Nr 29, poz. 156) dodaje się pkt 9 w brzmieniu: